

לתרו

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

השבת של

רבי נחמן מברסלע

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* השמטות כ' *

עש בעת שנסע רבנו בהעלם ובהסתה, פעם אחת בא לאיזה כפר קדם תפלת שחרית, ובקש חדר להתפלל. ובעל-הבית הבין שזה איש פלא, וצהה למשרתו שיעשה איוו סעודה עבור רבנו ז"ל, ובעל-הבית כבד לרבנו ז"ל מאד. ואחר-כך ערך את השלחן לרבנו ז"ל, ובעת הסעודה קבל לפני רבנו ז"ל על מצבו ומצוקתו בפרנסתו. והשיב לו רבנו ז"ל, שיהיה טוב, רק שלא יהיה שוטה (= נאר זאלסט קיין נאר ניט זיין), ונסע לדרבו.

עש ובעוד איוו ימים בא אדון אחד להקרעטשמע נפונדק, והצרך לצאת לצרכיו, ויצא אחורי הקרעטשמע, ושכח הבייגארטעל נארנק חגור עם הפסוף (ששים אלה זהובים), ונסע לדרבו.

עש ובין כך הצרך בעל-הבית מהקרעטשמע גם-כן לפנות והלך גם-כן אחורי הקרעטשמע, ונודמן שבא במקום שהיה האדון הנ"ל, ומצא את הבייגארטעל עם הפסוף, ולקחו והביאו לביתו וטמנו בהתכה שלו. והאדון הנ"ל כשנסע כמה ווערסט נפרסאותו, הזכיר את עצמו ששכח הבייגארטעל עם הפסוף, ובא להקרעטשמע ושאל את הערלים, אפשר מצאו את הגארטעל (נהגורה) עם המעות? ואמרו שאינם יודעים.

עש ואמר בעל-הבית אליו: אני יצאתי אחרך ומצאתי את הגארטעל עם המעות! והחזיר להאדון הנ"ל, ורצה האדון לסע לדרבו, ובתוך כך הצרך עוד הפעם לילך לעשות צרכיו, והלך אחורי הקרעטשמע, ושכח עוד הפעם הבייגארטעל עם הפסוף ונסע לדרבו ...

(ההמשך מעבר לדף)

בעצמו. פי כששומעין מפי ה' יתברך עצמו והאור היוצא מפי עליון הוא אור פשוט מאד בתכלית הפשיטות בחינת קמין וסתים, ואז היו צריכים להיות קדושים וטהורים מאד כדי לציר האור בבחינת ברכה, ועל-כן ישראל חששו שמא אין להם עדין זה הפח להמשיך האור הבא מה' יתברך בעצמו בבחינת ברכה.

אבל כשיהיה נמשך על-ידי משה שהיה קדוש ופרוש גדול מאד, ועל-כן בודאי ימשיך האור מפי עליון בבחינת ברכה (כמבואר בלקוטי מוה"ר"ן בסימן ל"ו, עין שם), ומאחר שפבר נצטיר האור קצת מאחר שפבר נשתלשל קצת ונמשך מפי ה' יתברך לפה משה, אזי כבר הם יכולים יותר לקבל האור בבחינת ברכה אף-על-פי שאין קדשתם גבוה כל כך. פי אף-על-פי שגם כששומעין מפי הצדיק האמת אי אפשר גם כן לקבל דבריו בבחינת ברכה בחינת סם חיים פי אם על-ידי שמירת הברית כמבאר במאמר הנ"ל, פי גם דברי הצדיק בערך ההמון עם הם בבחינת אור פשוט, אף-על-פי-כן כבר הוא בנקל יותר לקבל האור בבחינת ברכה על-ידי קצת קדשה, מאחר שאף על-פי-כן כבר נצטיר האור קצת בפי הצדיק הקדוש שקבל האור מפי עליון וצירו לטובה ולברכה על-ידי קדשתו הגבוהה.

ועל-כן אמרו ישראל דבר אתה וכו' ואל ידבר וכו' פן נמות, פי אולי לא נזכה לקבל האור בבחינת ברכה ואזי לא זכה נעשה לו סם מות חס ושלום. פי לא היו מחזיקין עצמן בקדושים כל כך שיוכלו לקבל מה' יתברך בעצמו האור ולצירו לברכה. אבל על-ידי הצדיק בחינת משה בנקל יותר לציר האור לברכה על-ידי קדשה קצת מאחר שפבר נצטיר בפה הצדיק כנ"ל. ועל-כן צריכין לנסע לצדיק האמת ולשמע מפיו דיקא, כי אז יוכל לקבל האור בבחינת ברכה מאחר שפבר נצטיר קצת בפי הצדיק כנ"ל. (הלכות ברכת התורה א')

כבוד את אביך ואת אמך

להרשו רבותינו ז"ל: לעולם שפלו ארך וכו'. פי רבותינו ז"ל אמרו: טוב לאדם שלא נברא משונבא. ואם כן קשה למה נברא, ופרש רבנו ז"ל (בלקוטי תנ"א סימן ט) שכפי פגעי העולם הזה בודאי טוב שלא נברא אבל בשביל התכלית בודאי טוב מה שונבא. פי אי אפשר להנשמה להשיג התכלית בחינת שבת, פי אם על-ידי שעוברת בזה העולם המעשה וכו', עין שם.

ועל-כן נסמך למען יארכון ימיך אצל מצות כבוד דיקא, פי יש שיקשה בעיניהם למה לו לכבוד אביו ואמו בשביל שהביאו אותו לזה העולם, הלא טוב לאדם שלא נברא משונבא. וכאשר באמת הרבה בני אדם קובלים על ימיהם ואומרים למה נבראו מחמת רבוי הצרות והיסורים שסובלים בזה העולם וכמו שכתוב: אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגו. אך באמת בשביל התכלית שיוזכה אפלו הפחות שבפחותים והקל שבקלים בודאי כדאי כל היסורים והצרות שסובל בזה העולם ואחר מיתו, פי הכל כדאי בשביל התכלית. (רק מי שהוא חכם אמת ורואה את הנוגד הוא מושב עצמו למה לו לסבל צער ויסורין הרבה בזה העולם, בפרט אחר מיתו אם לא ייטיב את מעשיו ולסוף מה ישאר ממנו. הלא טוב לו שייטיב את מעשיו ויהיה נצול ממרידות הענשים לאחר מותו, וגם בזה העולם יהיה נקל לו ביותר לקבל פגעי העולם כידוע, ואחר כך יזכה למה שיוזכה עין לא ראתה וכו'.

אבל על כל פנים סוף כל סוף גם התכלית המעט המעט שחפה הקל שבקלים עולה על כל הצרות והיסורים שסבל בזה העולם ואחר כך. ובשביל זה בודאי הוא מחיב לכבד את אביו ואמו שהביאו אותו לעולם, מאחר שעל ידם יזכה לתכלית כזה שאי אפשר לזכות אליו שום מלאך וכו' פי אם נשמות ישראל על-ידי שהיה בזה העולם דיקא שיש בו אהיות השקר כזה ותאוות כאלה וכו' (הלכות שבעות ב' - אות ח')

דבר-אתה עמנו ונשמעה ואל-ידבר עמנו אלקים פן-נמות

פי ישראל היו חפצים יותר לשמע מפי משה מלשמע מפיו יתברך

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב/סו) טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

לקראת באב"י הנחל

= למוד (חלק ז') =

כך (המשך הסיפור) ... ואחר כך הצרך בעל-הבית גם-כן לעשות צרכיו וכו', ומצא עוד הפעם את הבייגארטעל עם המעות, וכעת לקחו והטמין אותו היטב. ובאמצע הדרך הזכיר את עצמו האדון עוד הפעם, וחזר וביא להקרעטשמע ושאל להערלים אם מצאו המעות, ואמרו בלם שלא מצאו.

עצו ולקח הערלים שהיו שם ועשה להם ענויים קשים, ולבעל-הבית לא עשה בלום. ואמרו לו הערלים: למה אינו חושד בבעל-הבית? וענה האדון: על בעל-הבית אני ערב שלא לקחו, כי אם היה לוקח אותו היה תכף ומיד מחזיר לי, כמו מקדם. והשם יתברך עזר לו והצליח מאד. ואחר כך כשרבנו ז"ל התפרסם, היה נוסע לברסלב וספר המעשה, ונתן מעות לאנשי שלומו.

אדם שהיה עובד שאל את ר' ישראל אם יכול ללמד גמרא, והשיב ר' ישראל בשלילה. וכן מספר על עוד אחד שהיה עובד ונכנס לר' ישראל ודבר בהתלהבות מספר הזוהר, ור' ישראל גער בו, ושאל אותו כמה לקוטי תפלות הוא אומר. וכנראה, שמי שאין לו הרבה זמן, צריך לשים את הנקודה ביותר בספרי רבנו ולקוטי תפלות, כמובן בספר 'מסגרת השלחן שאצל אנשים פאלו, הלמוד העקרי צריך להיות בספרי מוסר המביא ליראת שמים.

לאחר שזכנו לכולל 'שלחן ערוך' אמר: "טוב, אבל תזהר ללמד הרב ספרי רבנו, אם לא, יכולים להפך כל הלמוד".

לאחר ששאל במה עדיף ללמוד בקביעות, האם בטור שלחן ערוך או בלקוטי מוהר"ן, השיב: "לקוטי מוהר"ן כלול בו כל ההלכות וכל החכמות. הכל כלול בלקוטי מוהר"ן".

ר' ישראל אמר שצריך ללמד העקר ספרי רבנו - "זה האמונה שלנו". וספר, שבתקופת ר' ישראל קרונוגר היו למדנים גדולים, והוא עלה על כלם על-ידי שזכה ללמוד קדם כל ספרי רבנו. - כי הם שרש התורה, ואחר כך הכל בא לו בנגל.

אמר: "יש זמן ללמד הכל, העקר לשמר על הזמן".

ר' ישראל היה אמור להתארח אצל איזה למדן, ובסוף הגיע לבית של חבר אחר, והאיש הזה הגיע לר' ישראל לבקש שיבוא לבית שלו, כמתכנן, ור' ישראל סרב, ונמק ש"אתה חכם, ואני איש פשוט וכו'..."

בענין המובא בשיחות הר"ן ע"ו שצריך לגמר הש"ס והשלחן ערוך והזהר וכו' כל שנה, שים לבך שכתב שם להרבות בתפלה וכו', ועין בלקוטי הלכות שספה בשרה כשיש יותר צל מהחמה - יותר תפלה מתורה וכו', ו"חסידים הראשונים היו שוהים" וכו'.

קורא יקר

העלון המושקע שאתה קורא מופץ כל שבת, בכ-1500 בתי כנסת, ועושה פעולות נפלאות, בקירוב וחיזוק אמונת העם היהודי, קרוב ל-30 שנה.

ידוע עד כמה דיבור אחד מהרבי רבנו נחמן זצ"ל

מסוגל לחזק, לשמח ולעזור לכל אדם, בכל זמן ובכל מצב. השאיפה הגדולה שלנו היא להגדיל את כמות העלונים השבועיים, למרות ההוצאות המצטברות, כדי להענות לביקוש הגובר!

לכן, אנו פונים היום לכל אחד ואחד:

תרמו נא 2 ש"ח /יום - 52 ש"ח /חודש כמובן, כל המוסיף מוסיפין לו

אבל בסכום קטן זה תזכו מיד לשותפות בהפצה הנדירה הזו, לפרסום וחיזוק אור רבנו זצ"ל, בארץ ובעולם.

ניתן לתרום במכשירי "קהילות", תחת השם

"השבת של רבי נחמן מברסלב"

או בטלפון 054.8429006 זריזין מקדימין למצוות

אפלו מי שזוכה להמשיך איזה שכל דקדשה, צריך להמשיך אמונה לתוך השכל, כי אין לסמך על השכל בעצמו (ל"מ, כ"ד).

על-ידי תלמידי חכמים שאינם הגונים, שאומרים תורות נפולות, על-ידי-זה באים כפירות וביזיונות והתנגדות על יראי-השם. והתקון לזה, הנקטת אורחים תלמידי-חכמים אמתיים, ועל ידי זה זוכין לאמונה ולשבר הפירות והביזיונות ולהתגבר על המתנגדים (שם כח).

רבונו של עולם, אב הרחמן והחסד, זכני ברחמיך הרבים שאזכה למדת החסד דקדשה, ואזכה לאחו ולהתדבק במדתו של אברהם אבינו עליו השלום שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזכני ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכה לקבלם באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזכני לעמד לפניהם ולשרתם ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש.

ואהיה תמיד כבוש תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד, עד שאזכה להיות נכלל במדתו של

אברהם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזכני ברחמיך לאמונה שלמה ולענוה אמיתית, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת כי "אנכי תולעת ולא איש". ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות וביזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת לנצח אותם ולהשפילם עד עפר.

ותזכני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לאמונה שלמה באמת, ואזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובראי השם האמתיים ולא יבא בדעתי שום הרהור ומחשבה להרהר אחריהם חס ושלום, מכל שכן שלא יצא עתק מפי עליהם חס ושלום, ולא אדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם, רק אזכה לכבדם ולפארום תמיד באמת, בגופי ונפשי ומאדי, בכל מיני כבוד ויקר ותפארת.

ותזכני ותעזרני ותצילני שלא יהיה נשמע לאזני שום דברי תורה היוצאים מפי תלמידי חכמים שאינם הגונים וכשרים, שהם נקראין "תלמידי חכמים שדין-יהודאין", ותרחיני ברחמיך מהם, ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם, ותרחיני ותבדילני ותפרישני מגבולם, מהם ומתלמידיהם. ותציל אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל, מכל מיני התנגדות חס ושלום כנגד יראי השם, שלא ימצא בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם האמתיים, ולא יתגלגל על ידינו חס ושלום שום חרוף וביזיון כלל ליראי השם באמת, רק נזכה לכבדם בכל מיני כבוד, להחזיקם ולסומכם בכל מיני סמיכה, ונזכה למסר נפשנו ומאדנו עבור יראי השם באמת: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ"ח)

שבת שלום

